

Dosarul nr. 2ra-1598/21

Prima instanță: Judecătoria Hîncești sediul Ialoveni (jud. V. Olărescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Malîi, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihail Levinte, reprezentat de avocatul Svetlana Iordachi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Liliei Levinte împotriva lui Mihail Levinte cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor

împotriva deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Lilia Levinte și modificată hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoria Hîncești sediul Ialoveni în partea încasării pensiei pentru întreținerea copilului minor

constată:

La 8 mai 2020, Lilia Levinte a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Levinte cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 august 1996 a încheiat căsătoria cu Mihail Levinte, iar la 22 februarie 2019 căsătoria a fost desfăcută.

Din căsătorie au un copil minor și anume fiica XXXXX, născută la XXXXX, care în prezent se află la întreținerea și educarea ei.

A comunicat că după desfacerea căsătoriei o perioadă de timp pârâtul Mihail Levinte benevol a contribuit la întreținerea fiicei comune, însă, la moment a încetat a participa financiar la întreținerea acesteia.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 74, 75 Codul familiei, art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Mihail Levinte în beneficiul ei a pensiei pentru întreținerea copilului minor XXXXX în mărime de 1/4 din salariu sau alte veniturile lunare, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată, până la atingerea majoratului de către copil.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoria Hîncești sediul Ialoveni, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată de la Mihail Levinte în beneficiul Liliei Levinte pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX, în sumă bănească fixă plătită lunar, în mărime

de 1 100 de lei, începând cu data depunerii acțiunii în instanța de judecată, 8 mai 2020 și până la atingerea majoratului de către copil.

A fost încasată de la Mihail Levinte în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 de lei.

În susținerea soluției emise, având în vedere că nu au fost anexate probe care confirmă salariul lui Mihail Levinte, prima instanță a ajuns la concluzia că cerința reclamantei privind stabilirea pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de 1/4 din salariul și toate veniturile pârâtului, urmează a fi admisă parțial.

Astfel, luând în considerație faptul că domiciliul copilului minor XXXXX este stabilit cu mama Lilia Levinte, prima instanță a considerat necesar de a încasa de la Mihail Levinte în beneficiul Liliei Levinte pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX, în sumă bănească fixă plătită lunar, în mărime de 1 100 de lei, începând cu data depunerii cererii în instanța de judecată, 8 mai 2020 până la atingerea majoratului de către copil.

Prin decizia din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Lilia Levinte și modificată hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătorei Hîncești sediul Ialoveni în partea încasării de la Mihail Levinte în beneficiul Liliei Levinte a pensiei pentru întreținerea copilului minor XXXXX, majorând suma de la 1 100 de lei la suma de 2 000 de lei.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că potrivit informației Biroului Național de Statistică, pentru anul 2019, valoarea minimumului de existență, pentru un copil cu vârsta de 7-17 ani a constituit 2 083,60 de lei.

Astfel, instanța de apel a conchis că cuantumul pensiei de întreținere stabilit de prima instanță, în sumă de 1 100 de lei este insuficient și nu acoperă necesitățile pentru întreținerea unui minor în vârstă de XXXXX, motiv din care se impune majorarea cuantumului pensiei de întreținere până la suma de 2 000 de lei.

Or, cadrul legal național și internațional, în ceea ce ține de apărarea drepturilor și intereselor copilului, stipulează despre obligația autorităților de a adopta soluții exclusiv în interesele copilului.

la 1 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Mihail Levinte, reprezentat de avocatul Svetlana Iordachi a declarat recurs împotriva deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

A considerat că nu este clar de ce instanța de apel a hotărât de a modifica hotărârea primei instanțe, atât timp cât o apreciază ca o soluție justă.

Reieșind din prevederile art. 117 alin. (1), (2), 118 alin. (1) și 121 CPC, a indicat că la materialele cauzei nu există careva probe care ar confirma starea lui materială și/sau capacitatea lui de plată.

Așadar, instanța de apel a pus la baza deciziei sale niște afirmații cu caracter declarativ, nesusținute de careva probe.

Instanța de apel a stabilit cuantumul pensiei alimentare în mod arbitrar și neîntemeiat, fără a ține cont de prevederile art. 76 alin. (2) Codul familiei.

La fel, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că dânsul nu deține în proprietate niciun bun mobil sau imobil, cu excepția a 50 % din casa de locuit din r-nul XXXXX - proprietate comună în devălmășie (care nu a fost partajată), în care actualmente locuiește Lilia Levinte împreună cu actualul ei soț și cu fiica XXXXX.

Totodata, instanța de apel nu a luat în considerație nici de faptul că dânsul achită studiile fiicei comune XXXXX, care învață la XXXXX.

La 1 noiembrie 2021, Lilia Levinte, reprezentată de avocatul Natalia Pavlov a depus referință la recursul declarat de Mihail Levinte, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 1 septembrie 2021 împotriva deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Levinte, reprezentat de avocatul Svetlana Iordachi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Levinte, reprezentat de avocatul Svetlana Iordachi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Mihail Levinte, reprezentat de avocatul Svetlana Iordachi urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Levinte, reprezentat de avocatul Svetlana Iordachi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic